

การประเมินติดตามผลโครงการส่งเสริมระเบียบวินัย นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

The Project Follow-Up and Evaluation of the Promote
Discipline in Primary School Student at Basic Education
Level

จตุพร เปรมเจริญ¹ พงศ์เทพ จิระโร² และภักคณัฐ สมพงษ์ธรรม³

Jatuporn Pramecharoen¹ Pongthep Jiraro² and Pakkanat Sompongtham³

¹ สาขาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

E-mail: cc_story@hotmail.com

Master of Science Program in Educational Research, Measurement and Statistics Faculty of Education Burapha University

² อาจารย์ประจำ สาขาวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

E-mail: Pongthep@stic.ac.th

Assistant Professor of Educational Research, Measurement and Statistics Faculty of Education Burapha University

³ อาจารย์ประจำ สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

E-mail: Pakkanat.so@buu.ac.th

Professor of Educational Administration Faculty of Education Burapha University

Received: 2 เม.ย. 63 Revised: 2 พ.ค. 63 Accepted: 12 มิ.ย. 63

DOI: 10.14416/j.ted.2022.06.010

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกการส่งเสริมวินัยนักเรียน 2) เพื่อประเมินความเป็นอรรถประโยชน์ของรูปแบบกลไกการส่งเสริมวินัยนักเรียน และ 3) เพื่อประเมินการปฏิบัติวินัยของนักเรียนในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครู และผู้นำนักเรียนจาก 5 โรงเรียนนำร่องที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมวินัยนักเรียน มีจำนวนทั้งหมด 409 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และมีแบบสอบถามแบบปลายเปิดร่วมด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์เนื้อหาการทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และสูตรสัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation(rxy))

ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครู และผู้นำนักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 89.70 ของผู้ตอบแบบวัดความรู้ทั้งหมด โดยนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูและ

คณะกรรมการนักเรียนมีความเห็นว่ารูปแบบกลไกการส่งเสริมวินัยนักเรียนนี้มีความเป็นอรรถประโยชน์ต่อสถานศึกษาอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 และระดับการปฏิบัติวินัยของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 1) ด้านการปฏิบัติตามระเบียบ 2) ด้านการปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน 3) ด้านการวางตนให้ถูกต้องตามกาลเทศะ 4) ด้านการเคารพสิทธิผู้อื่น มีระดับค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติวินัยของนักเรียนแต่ละด้านเท่ากับ 3.99, 4.08, 4.19 และ 4.11 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การประเมินโครงการ การส่งเสริมวินัยนักเรียน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

The purpose of this research was to the follow-up and evaluate of the promote discipline in primary school student at basic education level by means of Tyler's Goal Attainment Model and evaluating three areas (1). Knowledge about Mechanism model of the promote discipline in students. (2).Utility of the Mechanism model. (3).Outcome of the discipline in primary school student at basic education level. The sample group for this study consisted is students in primary school, teachers and student committee. This sample group have 409 people from 5 schools of the project and selected by Stratified random sampling. A constructed 5-level rating scale and open-ended questionnaire was used as an instrument to collect data. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, Content analysis, t- test, One way-ANOVA and Pearson Product Moment Correlation(rxy).

The research findings revealed that teacher and student committee had knowledge about Mechanism model of the promote discipline in students at excellent level, Utility of the Mechanism model as a whole and in each individual aspect at a high level and outcome of the discipline in primary school student as a whole and in each individual aspect at a high level; 1) Compliance 2) School Rehearsal Practice 3) Appropriate in the time or the place 4) Respecting the rights of other had an average of 3.99, 4.08, 4.19 and 4.11 respectively.

Keywords: Project Evaluation, The Promote Discipline, Primary School Students

1. บทนำ

โครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีวัตถุประสงค์ของโครงการ คือ ต้องการพัฒนาและยกระดับรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครอบคลุมการปฏิบัติทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ รู้จักกาลเทศะ และเคารพสิทธิผู้อื่น และนำไปทดลองใช้เพื่อให้ได้รูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยในนักเรียน พร้อมคู่มือรูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เกิดการส่งเสริมวินัยนักเรียนที่ถูกต้อง ยั่งยืนและเป็น

แบบแผนเดียวกัน

เนื่องจากโครงดังกล่าวได้มีการดำเนินการและสิ้นสุดลงแล้ว แต่ยังมีให้มีหน่วยงานใดเข้ามาประเมินติดตามผลของโครงการ ประกอบกับผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของรูปแบบหรือกิจกรรมที่ใช้ในการส่งเสริมวินัยนักเรียน โดยมีความเห็นว่าการส่งเสริมวินัยในนักเรียนนั้นจะต้องอาศัยรูปแบบและกระบวนการกิจกรรมที่เป็นแนวทางการส่งเสริมอย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์เพราะรูปแบบหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนนั้นจะทำให้เกิดวินัยแก่นักเรียนอย่างแท้จริง โดยสอดคล้องกับหลักการสร้างวินัย 3 ขั้นของมาลินี [1] ที่กล่าวถึง

บทควาณวิจัย

การประเมินติดตามผลโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลักการสร้างวินัย ขั้นที่ 1 การสร้างความศรัทธา การจูงใจหรือกระตุ้นให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวินัยนั้น ๆ ขั้นที่ 2 การสร้างพฤติกรรมแบบอย่าง และขั้นที่ 3 การปฏิบัติจนเป็นนิสัย สอดคล้องกับงานวิจัยของมรกต [2] ได้ศึกษาการพัฒนางานวินัยนักเรียน พบว่า การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมะโดยการสอดแทรกในการเล่านิทานธรรมะ การอบรมคุณธรรมสุดสัปดาห์ โครงการธรรมะสร้างคนดี และโครงการส่งเสริมวินัยนักเรียน ส่งผลให้พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น และเกิดจิตสำนึกในการเป็นคนดี ประกอบกับการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนมีผลต่อพฤติกรรมทางด้านวินัยในตนเองของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชาติ [3] ได้ศึกษาการเสริมสร้างระเบียบวินัยของนักเรียน โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์ พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการปฏิบัติตามด้านระเบียบวินัยทั้ง 3 ด้าน คือ วินัยด้านการแต่งกาย วินัยด้านการตรงต่อเวลา วินัยด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ดีขึ้นมาก เป็นผลมาจากการใช้กิจกรรมทั้ง 5 กิจกรรมในการเสริมสร้างวินัยแก่นักเรียน คือ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมสัปดาห์เสริมสร้างระเบียบวินัย กิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมคนดีศรีโรงเรียน และกิจกรรมหน้าเสาธงที่ช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมด้านวินัยดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะประเมินติดตามผลลัพธ์ของโครงการ โดยอิงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ซึ่งมีทั้งหมด 6 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาองค์ความรู้เพื่อใช้เป็นรากฐานในการยกย่องรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และถอดบทเรียนความสำเร็จจากสถานศึกษาที่มีผลการปฏิบัติดี 2) เพื่อยกย่องรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) เพื่อตรวจสอบรูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) เพื่อนำรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปทดลองใช้ในสถานศึกษา 5) เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 6) เพื่อจัดทำรายงานผลการพัฒนารูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ รู้จัก

กาลเทศะและเคารพสิทธิผู้อื่น พร้อมคู่มือรูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการปฏิบัติตามระเบียบ กฎเกณฑ์ รู้จักกาลเทศะและเคารพสิทธิผู้อื่น โดยทำการประเมินตามรูปแบบทฤษฎีการประเมินของไทเลอร์ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้รับผิดชอบโครงการได้ข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ว่าประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่เพียงไร และสามารถนำผลการประเมินติดตามผลโครงการไปประกอบการพิจารณา ปรับปรุง แก้ไขในการดำเนินโครงการครั้งต่อไป สอดคล้องกับการวิจัยของสุกานดา [4] ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการอบรมพยาบาลพี่เลี้ยง โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา โดยใช้รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ ในการประเมินความสำเร็จของโครงการโดยการตรวจสอบผลผลิตของโครงการว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของแวพันธ์ [5] ได้ศึกษาการประเมินโครงการอบรมพี่เลี้ยงพยาบาล โดยใช้แบบจำลองการประเมินของไทเลอร์ในการเปรียบเทียบผลการอบรมพยาบาลพี่เลี้ยงกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อประเมินความรู้ของครูและผู้นำนักเรียนในสถานศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 เพื่อประเมินความเป็นอรรถประโยชน์ของรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนต่อครูและผู้นำนักเรียน

2.3 เพื่อประเมินการปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนในสถานศึกษานำร่องที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมวินัยนักเรียน

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวินัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมินโครงการ โดยเป็นการประเมินติดตามผลโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยใช้รูปแบบการประเมินโครงการของไทเลอร์ ซึ่งเป็นการประเมินความสอดคล้องระหว่างผลลัพธ์ของ

โครงการภายหลังจากที่ดำเนินโครงการเสร็จสิ้นแล้วกับ
วัตถุประสงค์ของโครงการว่ามีความสอดคล้องกันมากน้อย
เพียงใด ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการประเมินติดตามผลโครงการ
ในครั้งนี้ คือ นักเรียน ครู และผู้ນำนักเรียนในสถานศึกษา
ที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,259 คน
จากสถานศึกษาทั้งหมด 5 โรงเรียน ดังนี้ 1) โรงเรียนสวน
กุหลาบวิทยาลัย ชลบุรี 2) โรงเรียนองค์รักษ์ 3) โรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ สระบุรี 4) โรงเรียนบ้านหนอง
ผักแว่น 5) โรงเรียนบ้านตามูล (รัฐประชาสงเคราะห์)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินติดตามผล
โครงการครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified
Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่ม โดยนักเรียน
จะจำแนกตามระดับชั้นการศึกษาได้ทั้งหมด 3 กลุ่ม คือ ระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1,2,3 ตามลำดับ ส่วนประชากรครูจำแนก
เป็นครูแต่ละโรงเรียน รวมทั้งหมด 5 โรงเรียน

ขั้นตอนที่ 2 นำจำนวนประชากรนักเรียนมาเทียบ
บัญญัติไตรยางศ์ในการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละ
ขนาดโดยประชากรนักเรียนจะใช้วิธีหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง
ด้วย สูตรทาโร่ ยามาเน่ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับ คือ .05
และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างครู และผู้ນำนักเรียนด้วยสูตร
เคอร์ริงเจอร์ 25%

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างใน
โรงเรียนแต่ละขนาด โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) ให้ครบตามจำนวนที่กำหนด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 2 ชุด รวมข้อคำถาม
ทั้งหมด 74 ข้อ เพื่อทำการศึกษาความเป็นอรรถประโยชน์
ของรูปแบบกลไกการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน และ
เพื่อศึกษาการปฏิบัติวินัยของนักเรียนภายหลังการดำเนิน
โครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน และมีแบบวัดความรู้
อีก 1 ชุด เป็นแบบปรนัย มีจำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ เพื่อวัด
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบกลไกการส่งเสริมระเบียบ

วินัยนักเรียนของครูและผู้ນำนักเรียน

3.3 การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบ
คุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
(Content Validity) ของแบบประเมิน เกี่ยวกับการพัฒนา
ด้านความรู้ของครู และผู้ນำนักเรียนของแต่ละสถานศึกษา
เกี่ยวกับกลไกการพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียน และการมี
ระเบียบวินัยของนักเรียน โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด
(Index of item Objective Congruence : IOC) จำนวน
5 ท่าน โดยใช้เกณฑ์การประเมินโดยเกณฑ์การตัดสินค่า IOC
คือ ข้อคำถามใดมีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัด
ได้ตรงจุดประสงค์หรือตรงตามเนื้อหานั้น ให้ถือว่าข้อคำถาม
ข้อนั้นสามารถใช้ได้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ติดต่อขอหนังสือจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา
การประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ
โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอ
อนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างภายในสถานศึกษา

2) จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวน
นักเรียน ครู และผู้ນำนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้พร้อม

3) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บ
รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต
วันที่ 29 มกราคม 2562-4 กุมภาพันธ์ 2562

4) นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของ
แบบสอบถามทุกฉบับ และนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาลง
รหัส ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำเร็จรูป โดยการวิเคราะห์จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลเชิง
คุณภาพ โดยใช้โปรแกรมสำหรับใช้วิเคราะห์ทางสถิติ โดย
ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน
คือ 1) สถิติเชิงพรรณนา โดยได้ใช้สถิติความถี่ (Frequency)
ร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic

บทควาณวิจัย

การประเมินติดตามผลโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) สถิติเชิงอ้างอิง โดยใช้สถิติ t-test One-way ANOVA, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (rxy) ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ (Content Analysis) จากแบบสอบถามในช่วงคำถามปลายเปิด เพื่อประเมินโครงการความคาดหวัง ผลที่จะเกิดขึ้นจริงมาตรฐานที่กำหนด และการตัดสินใจของโครงการ

ตารางที่ 1 ร้อยละและจำนวนของครูและผู้นำนักเรียนที่มีระดับคะแนนความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนผ่านเกณฑ์และต่ำกว่าเกณฑ์

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ผลการประเมิน
1. ผู้ทำแบบวัดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด(ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70)	61	89.70	ดีมาก
2. ผู้ทำแบบวัดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด(ต่ำกว่าร้อยละ 70)	7	10.30	ต่ำ
รวม	68	100.00	

4.2 ความเป็นอรรถประโยชน์ของการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายชื่อเรื่องจากมากไปน้อย พบว่าระเบียบของการให้ของการให้ทำความเคารพคุณครูทุกครั้งเมื่อพบเห็นเป็นรูปแบบกลไกในการส่งเสริมวินัยนักเรียนที่มีความเป็นอรรถประโยชน์สูงสุด รองลงมาเป็นการหยุดยืนตรงเพื่อทำความเคารพคุณครูส่วนการระลึกกลหมาใจรู้สึกตัวฝึกสติของตนเอง เมื่อจบคาบเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดด้านความเป็นอรรถประโยชน์ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

ตารางที่ 2 ระดับการปฏิบัติวินัยของนักเรียนในสถานศึกษาที่ร่วมโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแสดงเป็นรายด้าน

ด้าน	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการปฏิบัติตามระเบียบ	3.99	0.52	ระดับมาก
2	ด้านการปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน	4.08	0.56	ระดับมาก
3	ด้านการวางตนให้ถูกต้องตามกาลเทศะ	4.19	0.56	ระดับมาก
4	ด้านการเคารพสิทธิของผู้อื่น	4.11	0.60	ระดับมาก
รวม		4.09	0.48	ระดับมาก

4. ผลการวิจัย

4.1 ระดับความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกการส่งเสริมวินัยนักเรียนของครูและผู้นำนักเรียนในสถานศึกษาที่ร่วมโครงการ โดยจำนวนของผู้ที่มีระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด (ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70) คือ 61 คน คิดเป็นร้อยละ 89.70 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 89.70 และจำนวนของผู้ที่มีระดับคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ต่ำกว่าร้อยละ 70) คือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 อยู่ในระดับต่ำ ดังตารางที่ 1

4.3 ระดับการปฏิบัติวินัยของนักเรียนหลังจากโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยเสร็จสิ้นแล้ว โดยรวมมีค่าอยู่ในระดับมาก โดยการวัดวินัยประกอบด้วยวินัยทั้งหมด 4 ด้าน คือ 1) ด้านการปฏิบัติตามระเบียบ มีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2) ด้านการปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน มีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 3) ด้านการวางตนให้ถูกต้องตามกาลเทศะ มีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ 4) ด้านการเคารพสิทธิของผู้อื่น มีค่าการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 2

5.สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะ

5.1 ผลการวัดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกการส่งเสริมวินัยนักเรียนของผู้ที่นำรูปแบบกลไกไปใช้เสริมสร้างวินัยแก่สถานศึกษานำร่อง พบว่า ครูและผู้นำนักเรียนภายในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนมีระดับความรู้ของการนำรูปแบบกลไกเสริมสร้างวินัยนักเรียนไปประยุกต์ใช้ในการสร้างระเบียบวินัยภายในสถานศึกษาของตนเองได้ถูกต้องตามรูปแบบของกลไก โดยรวมคะแนนการวัดความรู้อยู่ในระดับดีมากร้อยละ 89.70 ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า เมื่อเสร็จสิ้นโครงการส่งเสริมวินัยนักเรียน ครูและผู้นำนักเรียนภายในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ มีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกเสริมสร้างวินัยนักเรียน และสามารถนำรูปแบบกลไกไปใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในระดับดีเป็นอย่างต่ำ โดยสถานศึกษาที่ต่างกันนั้มีผลต่อระดับคะแนนการวัดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลไกเสริมสร้างวินัยนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยพบว่ามึโรงเรียนที่มีระดับคะแนนต่างกันนั้อย่างมีนัยสำคัญจำนวนหนึ่งคู่ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการวัดความรู้คือ 15.93 และ 14.23 ตามลำดับ สอดกับบงานวิจัยของพิไลวรรณ [6] ได้ศึกษาโครงการเครือข่ายเยาวชนนักประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้าน พบว่า หลังเข้าร่วมการอบรมตามโครงการแล้ว ผู้เข้าร่วมการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์มากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสามารถปฏิบัติงานด้านประชาสัมพันธ์ได้ แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่ได้รับการอบรมที่มีกระบวนการขั้นตอนในการให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบวิธีการหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภาระงานที่ตนได้รับผิดชอบแล้ว จะทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับนแนวความคิดของสมคิด [7] ที่ให้ความเห็นว่าการฝึกอบรมเป็นกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคคล โดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทศณะคติอันจะนำไปสู่การยกมาตรฐานการทำงานให้สูงยิ่งขึ้น สอดคล้องกับบงานวิจัยของอุดม [8] ที่พบว่ากลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมอบรมจะมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ภายหลังการอบรมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

5.2 ผลการประเมินความเป็นอรรถประโยชน์ของรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน พบว่า นักเรียน ครู และผู้นำนักเรียนในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอรรถประโยชน์ของรูปแบบกลไกการส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมมีระดับความเป็นอรรถประโยชน์อยู่ในระดับมาก ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า เมื่อเสร็จสิ้นโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน รูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนจะเป็นอรรถประโยชน์แก่การเสริมสร้างวินัยนักเรียนในระดับมากเป็นอย่างต่ำ โดยระเบียบของการให้ทำควาเมเคารพคุณครูทุกครั้งเมื่อพบเห็นเป็นรูปแบบกลไกการส่งเสริมวินัยนักเรียนที่มีความเป็นอรรถประโยชน์มากที่สุด ส่วนการระลึกลมหายใจ รู้สึกลัวผิดของตนเองเมื่อจบคาบเรียน ความเป็นอรรถประโยชน์น้อยที่สุด โดยเพศ และประสบการณ์เข้าค่ายผู้นำวินัยต่างกันนั้ไม่มีผลต่อระดับความคิดเห็นความเป็นอรรถประโยชน์ของรูปแบบกลไกเสริมสร้างวินัยนักเรียน ส่วนสถานะภายในสถานศึกษาที่ต่างกันนั้มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอรรถประโยชน์ของรูปแบบกลไกการส่งเสริมวินัยในนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยค่าเฉลี่ยของความเป็นอรรถประโยชน์โดยรวมระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความแตกต่างกันนั้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยของความเป็นอรรถประโยชน์ของรูปแบบกลไกส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนมากที่สุด และพบว่าครูและผู้นำนักเรียน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความแตกต่างกันนั้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูและผู้นำนักเรียนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอรรถประโยชน์ของกลไกส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนที่สูงที่สุดอีกทั้งนักเรียน ครูและผู้นำนักเรียนยังมีความคิดเห็นต่อความเป็นอรรถประโยชน์ของรูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้าน

บทควาณวิจัย

การประเมินติดตามผลโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในระดัการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การช่วยส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้ประพฤติดี มีมารยาท รู้จักกาลเทศะและให้เกียรติผู้อื่น พึงเห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของการมีระเบียบวินัยภายในโรงเรียน และคำนึงถึงการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียน ทำให้โรงเรียนมีความเป็นระเบียบมากขึ้น การอยู่ร่วมกันของนักเรียนภายในห้องและโรงเรียนดีขึ้นเพราะนักเรียนให้เกียรติและรู้จักเกรงใจ ซึ่งกันและกันซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการทำงานร่วมกันของนักเรียน นอกจากนี้ผลของการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนช่วยให้นักเรียนตระหนักในความเป็นนักเรียน อยู่เสมอรวมไปถึงการช่วยฝึกให้นักเรียนมีวินัยในการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน และสามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบของโรงเรียนได้ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในทางที่ดีขึ้น โดยปราศจากการควบคุมของครูและผู้นำนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ศักดิ์ [9] ได้ศึกษาการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเลย พบว่าข้าราชการครูและผู้บริหารโดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก เป็นผลมาจากการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดลักษณะนิสัยที่ดีขึ้นด้านการตรงต่อเวลา ด้านความสะอาดและด้านการเข้าแถว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนที่เปลี่ยนไปในแนวทางที่ดีขึ้นนั้นสะท้อนถึงความเป็นอรรถประโยชน์ และเห็นถึงคุณค่าของรูปแบบการส่งเสริมวินัยนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำเภา [10] ได้ศึกษาการส่งเสริมพัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน พบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมวินัยนักเรียนในโรงเรียนด้านความสะอาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะบุคลากรมีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ที่ต้องการดำเนินการเพื่อสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านการส่งเสริมสนับสนุนความมีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะต่าง ๆ ที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวันเพ็ญ [11] ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน

มีความเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยแนวทางการส่งเสริมวินัยนักเรียนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกวินัยนักเรียนมากที่สุด เป็นผลมาจากการเรียนการสอนที่สอดแทรกวินัยนักเรียนช่วยให้เกิดวินัยแก่นักเรียนได้มาก

5.3 กลไกการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนที่เกิดจากการพัฒนายกร่างรูปแบบการส่งเสริมวินัยนักเรียนของโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนส่งผลให้นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของการมีวินัยในนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติวินัยทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า เมื่อเสร็จสิ้นโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน นักเรียนภายในสถานศึกษามีระดับการปฏิบัติวินัยของนักเรียนในระดับมากเป็นอย่างต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติวินัยของนักเรียน ด้านการวางตนให้ถูกต้องตามกาลเทศะ มีระดับการปฏิบัติสูงที่สุด ส่วนด้านการปฏิบัติตามระเบียบมีระดับการปฏิบัติต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประไพศิลป์ [12] ได้ศึกษาการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่านซ้าย จังหวัดเลย พบว่าการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยการใช้กิจกรรมการอบรม เพื่อนเตือนเพื่อน ทำให้นักเรียนมีวินัยทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับดีมากทุกคนแสดงว่าเมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริมการมีวินัยโดยให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหรือกระบวนการของการส่งเสริมวินัยอย่างต่อเนื่องแล้วนั้นจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมด้านวินัยที่ดีขึ้นของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลียว [13] ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองสองห้อง อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การพัฒนาเสริมสร้างวินัยของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีวินัยด้านการเข้าแถวและด้านการรักษาความสะอาดดีขึ้นมาก

ข้อเสนอแนะ

1) จากผลสำเร็จของโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานควรจัดโครงการดังกล่าวให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายร้อยละแปดสิบ อย่างน้อยปีการศึกษาละ 1 ครั้ง จากการเสนอความเห็นของครูที่กล่าวว่า “อยากให้จัดโครงการขึ้นอีกเพราะนักเรียนรุ่นใหม่มีความเคร่งครัดในการปฏิบัติตามระเบียบวินัยน้อยลง”

2) จากผลการประเมินโครงการด้านระดับการปฏิบัติวินัยของนักเรียน พบว่า ระดับการปฏิบัติวินัยของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมส่วนตัว เช่น การนำอาหารเข้ามารับประทานในห้องเรียน การพูดคุยรบกวนผู้อื่นและทำทางในการนั่งที่ไม่เรียบร้อย เป็นพฤติกรรมที่ทำให้การปฏิบัติวินัยซึ่งมีระดับการปฏิบัติที่น้อยหรือทำผิดระเบียบบ่อยครั้ง ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมที่เน้นปลูกฝังพฤติกรรมหรือเจตคติที่ดีต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเหล่านี้ให้ดีขึ้น

3) จากผลการประเมินโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน พบว่า ขนาดของสถานศึกษามีผลต่อระดับการปฏิบัติวินัยของนักเรียน โดยพบว่า โรงเรียนที่มีขนาดเล็กหรือมีจำนวนนักเรียนที่น้อยมีระดับการปฏิบัติวินัยของนักเรียนที่น้อยกว่าโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ สาเหตุอาจมาจากโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะมีความเข้มงวดในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียนมากกว่าโรงเรียนที่มีขนาดเล็กและมีจำนวนนักเรียนที่น้อยจึงอาจทำให้เกิดความหละหลวมของการดูแลเรื่องการปฏิบัติวินัยของนักเรียนได้ ดังนั้น โครงการควรจัดรูปแบบกิจกรรมที่มีจุดเน้นเกี่ยวกับการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการสร้างเสริมวินัยนักเรียน เพื่อให้ผู้ที่มีอำนาจปกครองไปใช้มีความตระหนักถึงผลสัมฤทธิ์ด้านวินัยที่ดีของนักเรียนอยู่เสมอและเพื่อป้องกันการปล่อยละเลยหรือเลิกล้มความตั้งใจก่อนกลางคัน

4) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาที่ใช้รูปแบบกลไกการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนกับสถานศึกษาที่ปกติ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลสนับสนุนในการนำรูปแบบกลไกนี้ไปใช้ในการส่งเสริมวินัยนักเรียนแก่โรงเรียนอื่น ๆ อย่างแพร่หลาย

เอกสารอ้างอิง

- [1] มალიณี จุฑะรพ. (2537). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: อักษรพาพิพัฒน์.
- [2] มรกต อนุเคราะห์. (2547). การพัฒนางานวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านต้นปล้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปรัญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- [3] อภิชาติ หงษ์ภู. (2557). การส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23. ปรัญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- [4] สุกานดา ตีพัตติ. (2554). การประเมินผลโครงการอบรมพยาบาลที่เลี้ยงสำหรับพยาบาลวิชาชีพใหม่โรงพยาบาลกาฬสินธุ์. ปรัญญานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล. คณะพยาบาลศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [5] แวพันธ์ วาดเขียน. (2547). การประเมินโครงการอบรมพยาบาลที่เลี้ยงโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา. ปรัญญานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล. คณะพยาบาลศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [6] พิไลวรรณ ยินดี. (2556). การประเมินโครงการอบรมเครือข่ายเยาวชนนักประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้านของเทศบาลตำบลกลาง อำเภอลำพูน จังหวัดลำพูน. ปรัญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- [7] สมคิด บางโม. (2545). เทคนิคการฝึกอบรมการประชุม. กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์.
- [8] อุดม ถาวร. (2547). การประเมินโครงการพัฒนาข้าราชการส่วนภูมิภาคด้วยวิธีการฝึกอบรมทางไกลในเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 1. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บทควาณวิจัย

การประเมินติดตามผลโครงการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- [9] พงษ์ศักดิ์ นามทอง. (2546). การปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเลย. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. สถาบันราชภัฏเลย.
- [10] สำเนา พุทธปวน. (2547). การศึกษาการส่งเสริมพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- [11] วันเพ็ญ สัตยากุล. (2555). แนวทางการส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- [12] ประไพศิลป์ ศรีณรงค์ฤทธิ์. (2552). การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนชุมชนบ้านด่านซ้าย จังหวัดเลย. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- [13] เฉลียว นครไพร. (2547). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองสองห้อง อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.